

Virkeligheden, i alt Fald for største Delen, gaa med til at forrente og afbetale de 210,000 Kr., som skulle rejses i Prioritetslaan, dog med Fradrag af de paaregnede eventuelle frivillige Gaver, som man dog aldrig har set noget til. Naar man ikke har set mere Interesse for en Sag, saa plejer Rigsdagen ikke at imødekomme en Begæring i saa Henseende. Sæt, at man fra Provinsernes Side var kommen med en Begæring i saa Henseende, at man havde sagt: Vi trænge til Opførelsen af en teknisk Skole eller til Opførelsen af en anden Anstalt, vi have selv ingen Penge, giv os dem derfor allesammen, og tillige Penge til Forrentning. Jeg tror, at Folketinget og Ministeriet da vilde have truffet paa Smilebaandet af en saadan Fordring. I det mindste har jeg ikke set, at en saadan Fordring er bleven imødetkommen. Det er langt fra af Vilje mod Industrien i det hele taget, at jeg udtaler mig saaledes, tværtimod, jeg har bidraget, hvad jeg har kunnet, til, at de tekniske Skoler her i Landet have faaet Understøttelse. Men til de tekniske Skoler rundt omkring i Provinserne maa der ydes et temmelig betydeligt Bidrag andet Steds fra. Nu hørte vi fra det ærede Medlem fra Årsens (Bernsen) i Formiddags en Fremstilling af, hvor forskellig man stiller sig overfor Københavns tekniske Skole, idet der til denne ikke paaregnes et større Bidrag end 28,000 Kroner fra det Selstab, der driver Skolen, og et halvt saa stort Bidrag fra Kommunen, som det, Staten yder, og Staten har hidtil ydet 25,000 Kroner. Nu er jeg tilligemed de øvrige Medlemmer af Finansudvalget villig til at gaa til 40,000 om Aaret for Fremtiden, hvorved i rigtignok paaregne, at Københavns Kommune vil forhøje sit Bidrag fra 12,500 Kroner til 20,000 Kroner, men derimod paaregnes der ikke noget forøget Tilskud fra det tekniske Selstab eller andre Institutioner i København, da man stiller sig paa en ganske forskellig Maade lige over for den københavnske Skole og Provinskolerne i saa Henseende. I en meget stor Røbstad maa der anvendes et Par Tusende Kroner om Aaret til at holde en besteden teknisk Skole i Gang med et Statstilskud af nogle Hundrede Kroner. Det er det ganske omvendte Forhold i København; og naar man saa samtbidig med, at man viser den københavnske Industri den imødetkommen at ville forhøje Bidraget fra 25,000 til 40,000 Kroner, har nogen Betænkelighed ved at gaa til den store Bevilling, som her forlanges til det saakaldte Industrimuseum, da tror jeg ikke, at man fra nogen københavns Side kan betragte det

som en Miskenbelse af den københavnske Industriundervisnings Betydning eller nogen Uvilje imod at yde Bidrag dertil. Man maa dog finde det rimeligt, at vi tage noget Hæb i Sejlene. Naar vi staa overfor en saadan Kommite som den her omtalte, der samtbidig hermed har leveret Bidrag til den Toldlov, som nu om saa Dage kommer her ned i Folketinget, og vi skulle se det Præg, som den samme Kommite eller forskellige af dens Medlemmer have sat paa Toldloven, og som gaar stik imod vore Anstuelser og de Anstuelser, som den store Befolkning maa kunne repræsentere fra Industriens Side, da tror jeg ikke, at der er særlig Marsjag til, at Folketinget skal danse, fordi denne Kommite fløjter. Der har under en anden Sag været talt en Del her i Folketinget om Københavneri, og denne Bestyrelse er bleven rettet mod alle dem, der ikke kunne følge de to ærede Viceformænd paa deres Sukker-Albane; men jeg tror, at der i denne Sag i langt højere Grad er Tale om Københavneri, naar man vil bringe et saa stort Offer for den københavnske Kommités Fordring. Jeg tror derfor ikke, der er Marsjag til at stemme for denne Bevilling. Lad dem vente, lad os se, om de selv skaffe nogle Penge til Beje, og lad os se, om de saa nogle Genstande at sætte i deres Museum; lad dem saa komme og sige: nu have vi selv skaffet saa og saa mange Penge og saa og saa mange Genstande, lad os saa saa et Hus at sætte dem i. Saa kunne vi tale om Sagen, men ikke forud bygge et Hus, medens de selv have skaffet saa godt som ingen Penge til at bygge Huset for, og man aldeles ingen Genstande har at sætte i det.

Med Hensyn til de to Brohoveder ved Kallehave og Koster har jeg en Følelse af, at det nytter ikke at sige ret meget, efter som vi her staa overfor det nye Flertal, som efter Vædringsforslagslisten kan betegnes som Flertallet under Nr. 4, medens det gamle konstitutionelle Flertal først møder ved Nr. 59. Dette er det Flertal, der repræsenterer Sammensmeltningen, men der findes dog en meget væsentlig Forskel, forekommer det mig, mellem Udtalelserne fra den ærede Minister, der nærmest repræsenterer den ene Side af Sammensmeltningen, og fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen). Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds lagde aabenhart en Interesse for Dagen for, at Mønet i Løbet af en længere Mærskte dog maaske kunde naa til at faa en Særnbane med en fast Forbindelse med Sjælland, i alt Fald stod han ikke den Tanke fra sig, hvilket han heller ikke har gjort i Udvalget, hvor han